

Tilsynet er et legalitetstilsyn, hvilket betyder, at ministeriet først vil reagere, hvis en kommune eller et amt har tilsidesat lovgivningen.

Socialministeriet har først pligt til at realitetsbehandle en sag, hvis der er en vis sandsynlighed for, at der i sagen er begået ulovligheder.

Der kan herved henvises til, at Folketingets Ombudsmand i sin beretning for 1994, side 306 ff., har anført... »at det er vanskeligt at angive mere præcist, med hvilken klarhed, der måtte foreligge en ulovlighed, førend et ministerium som almindeligt sektortilsyn har pligt til at realitetsbehandle en sag. Dette må afhænge af, hvorvidt de for ministeriet foreliggende oplysninger peger i retning af, at der kunne foreligge en ulovlighed, og hvorvidt denne ulovlighed angår mere væsentlige forhold.«

8.4. Socialministeriets finansielle tilsyn.

I de sociale hovedlove er der bestemmelser, der bemyndiger socialministeren til at fastsætte regler om regnskabsaflæggelse, revision og anvisning af refusion.

Bemyndigelserne er udmøntet i 4 bekendtgørelser af 2. december 1993, der fastsætter reglerne for regnskabsaflæggelse m.v. og revision på den del af det sociale område, hvor der udbetales tilskud eller statsrefusion.

Der udbetales ca. 100 mia. kr. om året i statsrefusion til kommuner og amtskommuner.

Der er på refusionsområdet fastsat regler om, hvordan kommuner og amtskommuner skal aflægge regnskab, behandle sager m.v. I de enkelte sager drejer det sig om krav til dokumentation, kontrol, oplysninger om beslutningsgrundlaget (notatpligt), sagsopfølgning o.lign. Der er også krav om, at der i forvaltningen er hensigtsmæssige og betryggende forretningsgange.

Revisionen skal foretages i overensstemmelse med god offentlig revisionsskik, jf. § 3 i lov om revisionen af statens regnskaber. D.v.s. der skal foretages en kritisk-økonomisk revision.

Amtsrådet/kommunalbestyrelsen skal hvert år til Socialministeriet sende en revisionsberetning. Myndigheden skal samtidig oplyse om deres svar til revisionens bemærkninger.

Socialministeriet har på denne måde mulighed for at følge kvaliteten i den kommunale administration. Hvis lovgivningen eller andre væsentlige regler ikke er overholdt, stiller Socialministeriet krav til kommunerne om at betale statsrefusionen tilbage. Samtidig kan Socialministeriet henstille til kommunerne, at de strammer op på administrationen, fx ved at indføre forretningsgange, der sikrer at reglerne bli-

ver overholdt, at ledelsestilsynet med sagsbehandlingen bliver skærpet.

8.5. Indenrigsministeriets forslag om forvaltningsrevision

Indenrigsministeriet vil fremsætte forslag om forvaltningsrevision/ økonomisk-kritisk revision i kommunerne. De fleste kommuner og amtskommuner har i dag på frivilligt grundlag indført ordninger med forvaltningsrevision. Indenrigsministeren har derfor ønsket at gøre ordningen obligatorisk.

I dag er der kun økonomisk-kritisk revision på de områder, hvor der er statsrefusion eller statstilskud. For Socialministeriets vedkommende er der således en kritisk revision på de områder, hvor der ydes refusion.

Den almindelige finansielle revision i kommunerne viser ikke overskud eller underskud og kan derfor ikke bruges som styringsredskab, idet man ikke kan se, hvordan de kommunale anliggender er forvaltet.

Forvaltningsrevision derimod giver en sagkyndig vurdering af de opnåede mål set i forhold til de mål, som kommunen har sat for de enkelte områder. Der er altså tale om analyser af pengestrømmene.

9. Koordinering af praksis

Ved koordinering af praksis forstås en gennemgang af en række ensartede typer af afgørelser efter den sociale lovgivning med henblik på at vurdere, om sagerne generelt træffes i overensstemmelse med lovgivningen. Udgangspunktet er en vurdering af afgørelserne i forhold til lovgivningen, men det indgår også, at man samtidig påser, om regler for sagsbehandlingen følges, fx om en lægekonsulent har været inhabil.

Sigtet med koordinering af praksis er, om der inden for en sagstype måtte være generelle forhold, som myndighederne bør være opmærksomme på, og som kan give anledning til justeringer af den måde, som myndighederne behandler sagerne på.

Ved lovgivning sigtes ikke kun til reglerne, som de fremgår af lovene, men også til den retspraksis, der kan udledes af domstolene og Ankestyrelsens afgørelser, vejledende udtalelser fra bl.a. Folketingets Ombudsmand, Indenrigsministeriet og Socialministeriet.

9.1. Den Sociale Ankestyrelsens opgaver med vejledning og koordinering af praksis og sammensætning af Det Centrale Koordinationsudvalg

Det er et led i Den Sociale Ankestyrelsens opgaver, at den skal koordinere praksis, hvilket sker ved, at styrelsen indkalder akter i en række sager fra nævn